

A

+

295

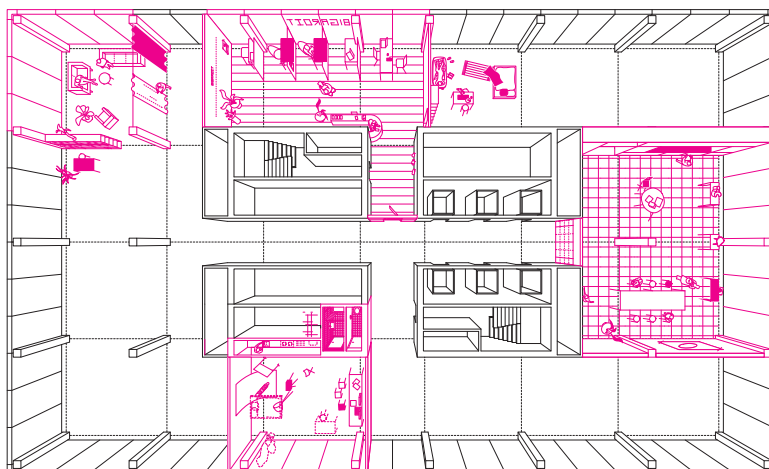
April - Mei 2022

Reimagining the Office

Projecten van 51N4E - l'AUC - Jaspers-Eyers, Chancel - Frick Cloupet, Hub, Maniera, Matador, Meta - Souto de Moura, Denys - Steen, Studio Farris, Specimen + interview Bernardo Bader

	5	Edito	<i>Lisa De Visscher</i>
Opinie	7	Moeten we nog nieuwe kantoren bouwen? ^[voor]	<i>Stéphane Sonnevill</i>
	8	Moeten we nog nieuwe kantoren bouwen? ^[tegen]	<i>Marion Alecian</i>
Uitgelicht	10	BC Architects	<i>Arnaud De Sutter</i>
	15	Fluctuations	<i>Cécile Vandernoot</i>
	16	Thomas Demand	<i>Mathieu Berteloot en Véronique Patteeuw</i>
Recente projecten	20	Specimen , Co-housing, Saint-Servais	<i>Élodie Degavre</i>
	26	Meta – Souto de Moura , Meeting & Convention Centre, Brugge	<i>Hera Van Sande</i>
	32	Chancel – Frick-Cloupet , Théâtre Océan Nord, Schaarbeek	<i>Léone Drapeaud</i>
Reimagining the Office	36	Maniera , Silversquare, Brussel	<i>Mathias Bouet</i>
	44	Matador , Toit & Moi, Ghlin	<i>François Gena</i>
	50	De toekomst van het kantoorgebouw	<i>Pieter T'Jonck</i>
	56	Typologisch onderzoek aan de hand van kantoorvloeren	
	64	51N4E – Jaspers-Eyers – l'Auc , Zin (WTC 2023), Brussel	<i>Sven Sterken</i>
	70	Hub , Hoofdkantoor Stedelijk Onderwijs, Antwerpen	<i>Bart Tritsmans</i>
	76	Anton Hendrik Denys – Steen , AEtelier, Heverlee	<i>Eline Dehullu</i>
	80	Wat na het kantoor?	<i>Kristiaan Borret</i>
	86	Studio Farris , BP Building, Antwerpen	<i>Bart Tritsmans</i>
Interview	90	Bernardo Bader	<i>Lisa De Visscher</i>
Wedstrijd	96	Athénée royal Léonardo da Vinci, Anderlecht	<i>Daniel Delgoffe</i>
Product news	102		<i>Viviane Eeman</i>
Student	110	UAntwerpen: High-Rise and Retrofitting	<i>Lisa De Visscher</i>
	114	EAP Euregionale Prijs voor Architectuur 2021	<i>Eline Dehullu</i>
	117	KU Leuven: Existenz 2022	<i>Eline Dehullu</i>
Portret	119	Pigeon Ochej	<i>Lisa De Visscher</i>
	120	Komaan	<i>Eline Dehullu</i>
Revisited	123	Valentin Vaerwyck	<i>Marc Dubois</i>

Kristiaan Borret

has been the Bouwmeester Maître Architecte of the Brussels-Capital Region since 2015. From 2006 to 2014 he was the Bouwmeester of the City of Antwerp. Since 2017 he has been the Supervisor of Oostenburg for the City of Amsterdam. He has been a visiting professor of urban design at Ghent University since 2005.

Mathias Bouet

graduated as an architect from the Faculty of Architecture La Cambre Horta of ULB in 2016 with a thesis on roundabouts. He works at the Brussels-based office V+.

Arnaud De Sutter

is an architectural engineer (Ghent University, 2020). During his studies he interned at Bovenbouw Architectuur and 360 Architecten. He has been working for Architecten Achtergael since 2020. He has published in *A+* and *De Witte Raaf*.

Élodie Degavre

is an architect. She teaches at the Faculty of Architecture La Cambre Horta of ULB. She was a project manager for ten years at Bureau V+ and currently works with the collective Grue.

Daniel Delgoffe

is an architect. He is a co-founder of Atelier d'Architecture Daniel Delgoffe (AAdd), which mainly focuses on public projects. He recently co-founded 'Atelier Made'. He teaches at the Faculty of Architecture of the University of Liège.

Léone Drapeaud

graduated as an architect from the Faculty of Architecture La Cambre Horta of ULB. A member of the research collective Traumnovelle, which curated the Belgian pavilion at the Venice Biennale 2018, she studies the interactions between gender and space. She has worked in several offices in Brussels and China. She currently works in Paris.

Marc Dubois

is an architectural critic who until 2015 was a senior lecturer in the Faculty of Architecture of KU Leuven. In 2021 he received the International Honorary Fellows Award from the Royal Institute of British Architects (RIBA) for his contribution to architecture.

François Gena

is an architect. He graduated from the Faculty of Architecture of the University of Liège in 2016. He combines his practice with writing and teaching within the same faculty.

Véronique Patteeuw

is associate professor at the École Nationale Supérieure d'Architecture et du Paysage de Lille and visiting professor at EPFL Lausanne and KU Leuven. She is the academic editor of *OASE*, *Journal for Architecture*. She recently co-edited *Modernities* (2021) and *Critical Regionalism Revisited* (2019).

Sven Sterken

obtained both a master's in architectural engineering and a PhD from Ghent University. He is currently an associate professor at the Faculty of Architecture of KU Leuven. His research focuses primarily on how architecture serves the territorial strategies of commercial, religious and political organizations.

Bart Tritsmans

teaches at the University of Antwerp. In 2014 he obtained a PhD in history (University of Antwerp) and architectural engineering (Vrije Universiteit Brussel). His research focuses on the historical evolution of urban green spaces. He is a former head of exhibitions at the Flanders Architecture Institute.

Pieter T'Jonck

is an architect. He writes on architecture, the visual arts and the performing arts for several Belgian and foreign newspapers and magazines. He works for the radio station Klara and was editor-in-chief of *A+* in 2017.

Hera Van Sande

graduated as an architectural engineer from Ghent University in 1991. In 2008 she completed her PhD on Kunio Maekawa (JP). She is currently the artistic director of Archipel vzw. She teaches at Vrije Universiteit Brussel and KU Leuven. She has been a partner at Juno Architects since 2014. In 2020 Juno Architects entered into a partnership with MOPurbandesign under the name MOP+JUNO.

Cécile Vandernoort

is an architect, visual artist and journalist specializing in the field of architecture. She is interested in the space of the city and in landscape as the space of the page. Since 2011 she has taught at the LOCI Faculty of Architecture of UCLouvain (Brussels and Tournai sites).

A+ Architecture in Belgium Bimonthly bilingual magazine, ISSN 1375-5072, Volume 49 (2022) N2**Editorial team**

Editor-in-chief
Lisa De Visscher
Deputy editor-in-chief
Eline Dehullu
Production coordinator
Grégoire Maus
Translations
Eva Van Walle (Dutch)
Alain Kinsella (French)
Patrick Lennon (English)
Antoon Wouters (Product News)
Copy-writing
Charlotte Bonduel (Dutch)
Copy-editing and proofreading
controltaaldelete.be (Dutch)
Benoît Francès (French)
Patrick Lennon (English)
Graphic design
Kritis & Kritis
Typeface
Rhymes, Prestige Elite
Printing
Die Keure, Bruges
Cover image
Maniera, Silversquare, Brussels
© Jeroen Verrecht
Content page image
List - Piovenefabi, Project Proximus, Brussels, 2022

Artistic committee

Gilles Debrun
Pauline Fockede
Nicolas Hemeleers
Kelly Hendriks
Véronique Patteeuw
Hera Van Sande
Guillaume Vanneste
Ward Verbakel
Editorial address
Ernest Allardstraat 21/3
1000 Brussels
redactie@a-plus.be
www.a-plus.be

A+ is a publication of CIAUD/ICASD Information Centre for Architecture, Urbanism and Design.

Publisher

Philémon Wachtelaer
Ernest Allardstraat 21/3
1000 Brussels

Copyright CIAUD/ICASD

Articles are the sole responsibility of the authors. All rights of reproduction, translation and adaptation (even partial) reserved for all countries.

**Board of directors
CIAUD/ICASD**

Chair
Philémon Wachtelaer
Vice-chair
Anne Sophie Nottebaert
Secretary
Geert De Groote
Members
Olivier Bastin
Oana Bogdan
Petra Decouttere
Paul Dujardin
Ruben Goots
Nicolas Hemeleers
Stéphanie Lorfèvre
Benoît Moritz
Isabelle Vanhoonacker
Office management
Deborah Schwarzbaum
office@a-plus.be
Exhibitions and lectures
Lara Molino
Communication
Louise Van Laethem
Advertising management
Rita Minissi
rita.minissi@mima.be
+32 497 500 292
Marketing manager
Vince Mortier
abonnement@a-plus.be

Advertisers

ARCHITECT@
WORK
BEFIMMO
BEGA
DELABIE
FEBE AWARD
FEBEFLOOR
FINSTRAL
GEBERIT
GIRA
JUNG
KORATON
KREON
MODULYSS
NEOLITH
NTGRATE
PREFA
RENSON
VENTILATION
REYNAERS
SAINT GOBAIN
GYPROC
SIMONSWERK
STO
STONE
STÜV
UNILIN PANELS
VELUX
VIESSMANN
VOLA

Wat na het kantoor?

EN Clearly there will be less need for offices in the future, and this will hit Brussels, with its significant tertiary economy, twice as hard. A major player like the European Commission wants to reduce the amount of office space required by 25 per cent. This is a good indication of what is to come in Brussels in the wake of the Covid crisis.

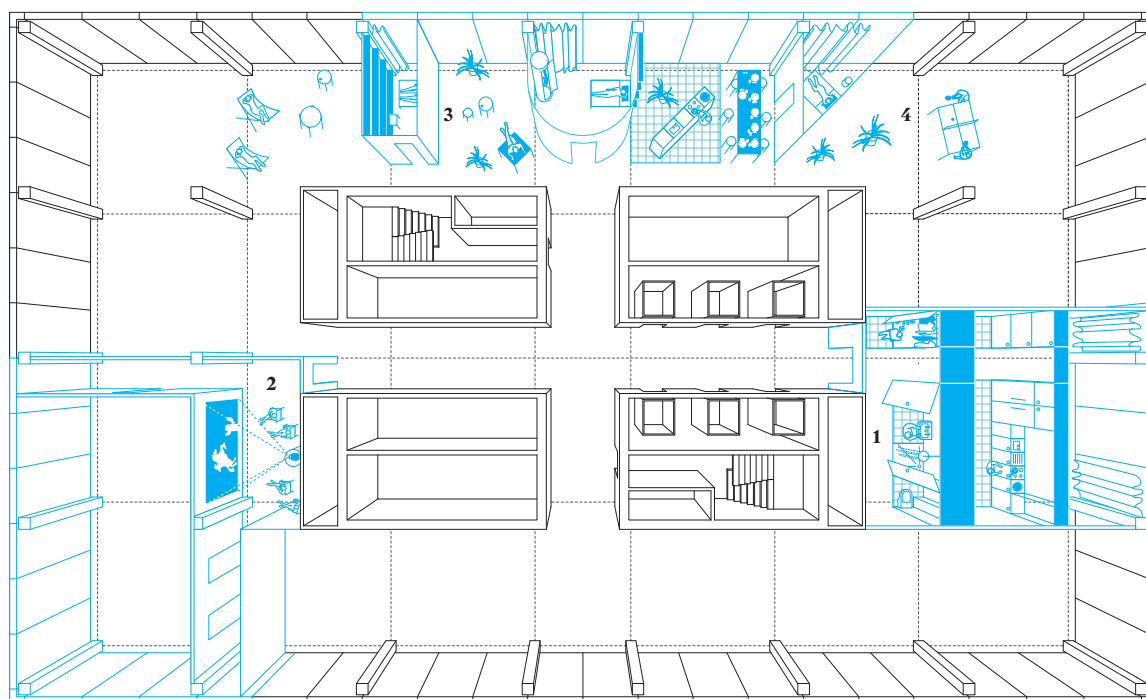
Het is duidelijk dat er in de toekomst minder nood aan kantoren zal zijn, en dat komt dubbel zo hard aan in Brussel met zijn belangrijke tertiaire economie. Een grote speler zoals de Europese Commissie wenst de benodigde oppervlakte aan kantoren met 25 procent te verminderen, wat een goede barometer is van wat er in Brussel te gebeuren staat na de covidcrisis.

Kristiaan Borret

De Brusselse
Bouwmeester
schreef in 2021 een
adviesopdracht uit
voor het ontwikkelen
van innovatieve
woontypologieën in het
reconversieproject

van de Proximus-toren
in de Noordwijk in
Brussel. Het team van
List – Piovenefabi
stelde vijf parallelle
onderzoeksstrategieën
voor.

Vorm en typologie

1	potentieel van de
extreme vloerdikte | 2 | kwalitatieve
ruimtes zonder
direct daglicht | 3 | collectieve ruimtes | 4 | groen als
verbindend
element |
|---|---|---|---|---|---------------------|---|------------------------------------|

Er was al enkele jaren sprake van markante leegstand van kantoorruimte in Brussel, ook al stelt de vastgoedsector dat een percentage tot 7 procent leegstand normaal is in een markt waarin het eigenlijk vooral om een soort lokale stoelendans ging. Er kwamen in Brussel niet zoveel nieuwe kantoorafnemers bij, maar er bestond wel een voortdurende circulatie van eindgebruikers die een voorbijgestreefd gebouw verlaten om naar een frisse andere locatie te trekken, waarna het verlaten gebouw dan op zijn beurt vernieuwd werd om weer een andere gebruiker aan te trekken.

Dit perpetuum mobile van bouw-sloop-vervangbouw heeft gedurende lange tijd de Brusselse vastgoedmarkt draaiende gehouden. In de Noordwijk zijn bijvoorbeeld nog maar pas Möbius en Quatuor opgeleverd, banale immobiliënoperaties die een oude kantoorkolos afgebroken hebben om een nieuwe op te trekken, onder de dekmantel van Breeam én met heel wat extra vierkante meters. Dat was voor de coronacrisis. Voor het eerst lijkt het nu alsof de cirkel niet meer rondgemaakt zal kunnen worden. Er komt dus bijkomende leegstand aan, of er zullen kantoorgebouwen afgeschreven worden en voor een andere bestemming aangeboden worden.

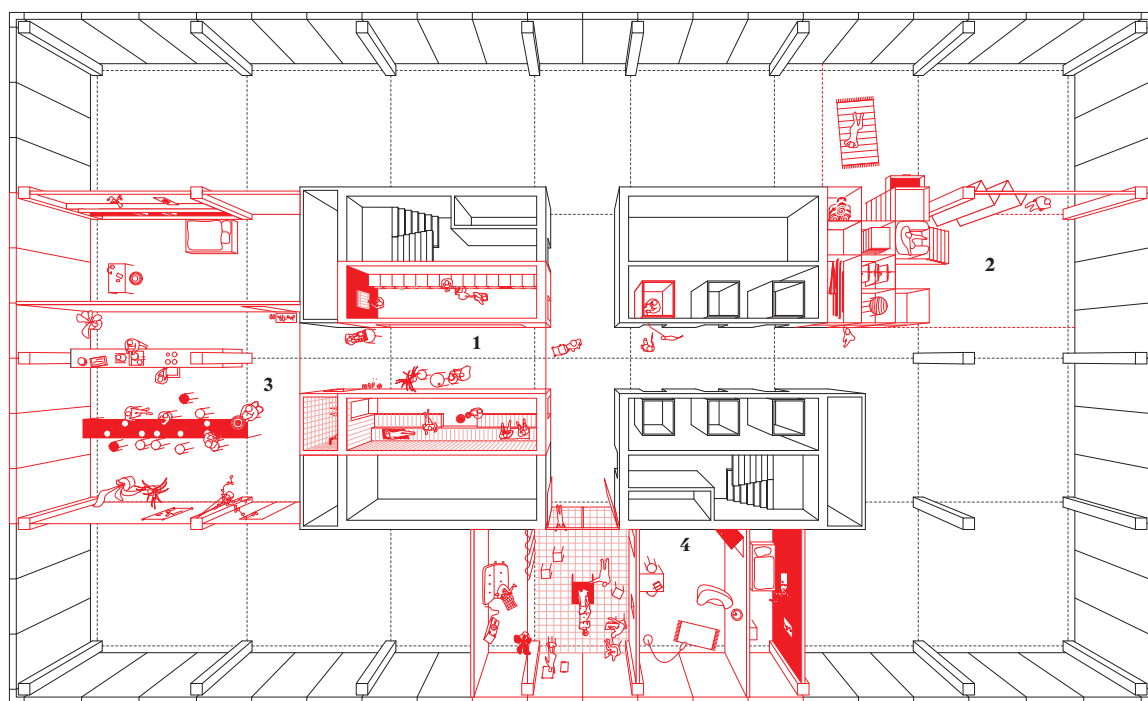
De krimp van de kantooroppervlakte in Brussel is nu ook geen volledig nieuwe tendens die door het virus verwekt is. Flexdesk-methodes maakten voorheen al opgang om te

kunnen besparen op vierkante meters en decentralisatie naar buiten Brussel was ook al aan de gang, zij het niet naar thuis maar naar verspreide locaties die vóór de files gelegen zijn. Minder kantoren in de stad zat er al aan te komen, maar die evolutie is wel versneld door de gezondheidscrisis.

Binnen de tendens van krimp tekent zich duidelijk een geografisch patroon af. Het is momenteel vooral in de buitenste gemeenten van Brussel dat de leegstand van kantoren geïncasseerd wordt, zoals in Sint-Lambrechts-Woluwe, Watermaal-Bosvoorde of Oudergem. Locaties die mooi in het groen gelegen zijn en vroeger vlot bereikbaar met de auto vanuit de stadsrand. In het stadscentrum en in het bijzonder in de buurt van goede knooppunten van openbaar vervoer worden daarentegen volop nieuwe projecten ontwikkeld. Vlak bij de grote Brusselse treinstations zitten enorme kantoorcomplexen in de pijplijn, maar bijvoorbeeld ook de Europese wijk kent voorlopig nog geen markante daling.

Stedelijke menging

Dat brengt ons tot een eerste paradox in de transformatie van de kantoren in Brussel: terwijl we ons volgens de stedenbouwkundige orthodoxie zouden moeten verheugen op de herconcentratie-beweging vanuit exclusief autogerichte locaties naar knooppunten van duurzame mobiliteit, is

Collectieve ruimtes

1 brede gangen als verblijfruimtes	2 private en collectieve bergruimtes	3 gedeelde kamers en optionele ruimtes	4 linken tussen de private en de collectieve delen

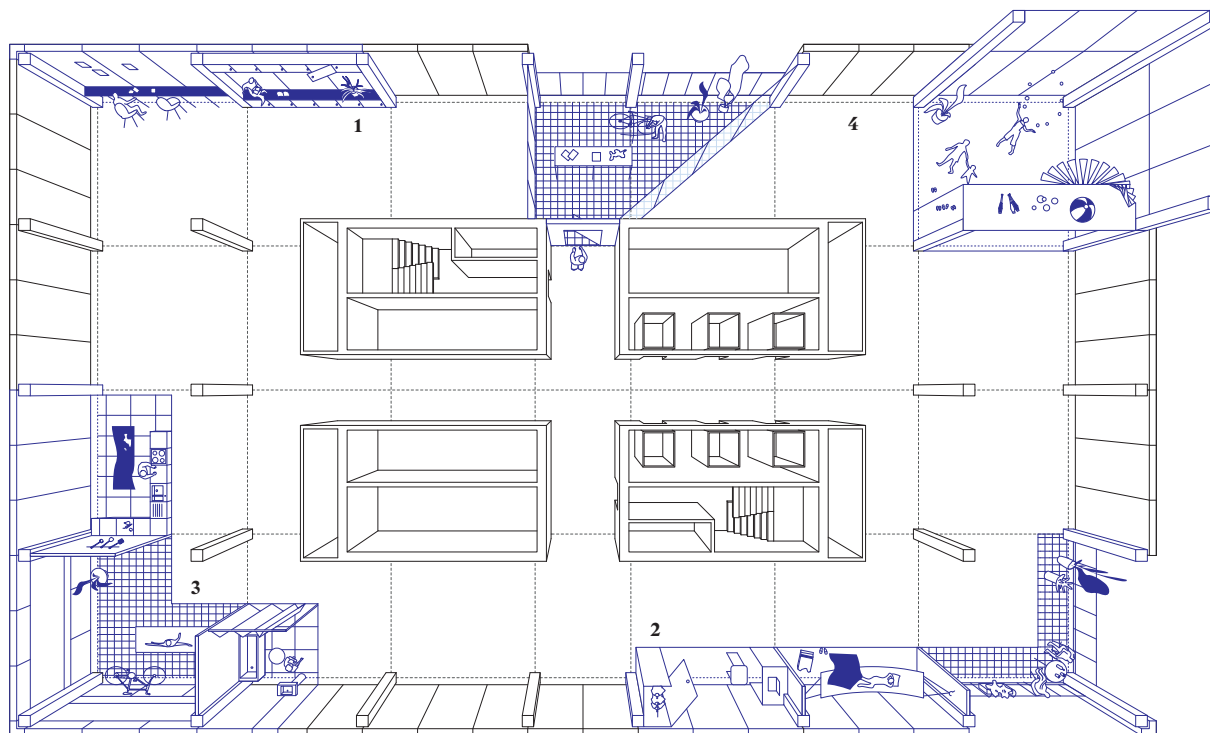
het zo dat geen van beide omgevingen er qua stedelijke menging beter van wordt. In de buitengemeenten schieten nog minder werkplekken over, en in de monofunctionele kantoordistricten gaat de markt niet spontaan in de richting van meer woningbouw dan vroeger. Een goede stad is een gemengde stad, maar vooralsnog levert de markt-tendens ons nog geen profijt op. Het zal nodig zijn om in de groene gemeenten te bewaken dat er ook nog werkplekken blijven bestaan en dat de leegstand niet volledig door wonen overweldigd wordt, en bijvoorbeeld ook kan dienen om het voorzieningenpeil bij te spijkeren. In de centrale kantoordistricten mogen we niet te vroeg victorie kraaien, want de uiteindelijke krimp zou daar wel eens kleiner dan gehoopt kunnen zijn: de overheid zal nog altijd menging moeten stimuleren, opleggen of onderhandelen als we ook buiten de werkuren willen leven.

In de Noordwijk bijvoorbeeld zijn de promotoren zover dat ze zelfgemengde programma's van wonen, kantoren en voorzieningen overwegen, maar wanneer een grote vaste huurder in het vizier komt, gaan ze toch voor 100 procent kantoorbouw: een vette vis sla je niet af, het is misschien de laatste! Ik heb als bouwmeester moeten duwen om het percentage wonen in strategische projecten telkens hoger te krijgen, van ongeveer 15 procent in Zin (zie p. 62) naar minimaal 33 procent voor de reconversie van Proximus

en CCN. Ook niet onbelangrijk: door de onzekerheid over de toekomstige vraag en aanbod hebben de promotoren inmiddels de kaap genomen inzake principiële haalbaarheid van gemengde projecten. Terwijl vroeger een toren die kantoren en wonen combineerde uitgesloten was ("het mag niet van de brandweer", "dat wordt een hopeloze vereniging van mede-eigenaars", "grote investeerders lusten dat niet"), blijkt dat vandaag best haalbaar. De bestaansmogelijkheid in Brussel van een flexibel gemengd torengedouw is te danken aan de coronacrisis.

Hergebruik en sloop

Het Brusselse beleid geeft veel aandacht aan hergebruik van bouwmaterialen. Dat gaat alvast verder dan de recyclage van sloopafval die zoals bij Zin opgevoerd wordt als een troef van duurzaamheid, maar eigenlijk een economische normaliteit aan het worden is en dus een zwaktebod op het vlak van vernieuwing. De ecologische transitie moet ook rekening houden met de energie die tijdens de productie vervat is in gebouwen, en die bij sloop verspilld wordt. Er bestaat nu in Brussel breed verzet tegen de praktijk om kantoorgebouwen volledig te slopen en te herbouwen – makkelijk om aan nieuwe standaarden van vrije hoogte of energieverbruik te voldoen – en de druk ten voordele van hergebruik is groot.

De glazen façade als potentieel uitbreidbaar volume;
het creëren van halfbuiten-, halfbinnenruimtes van verschillende diepte

1 nul meter

2 een meter

3 drie meter

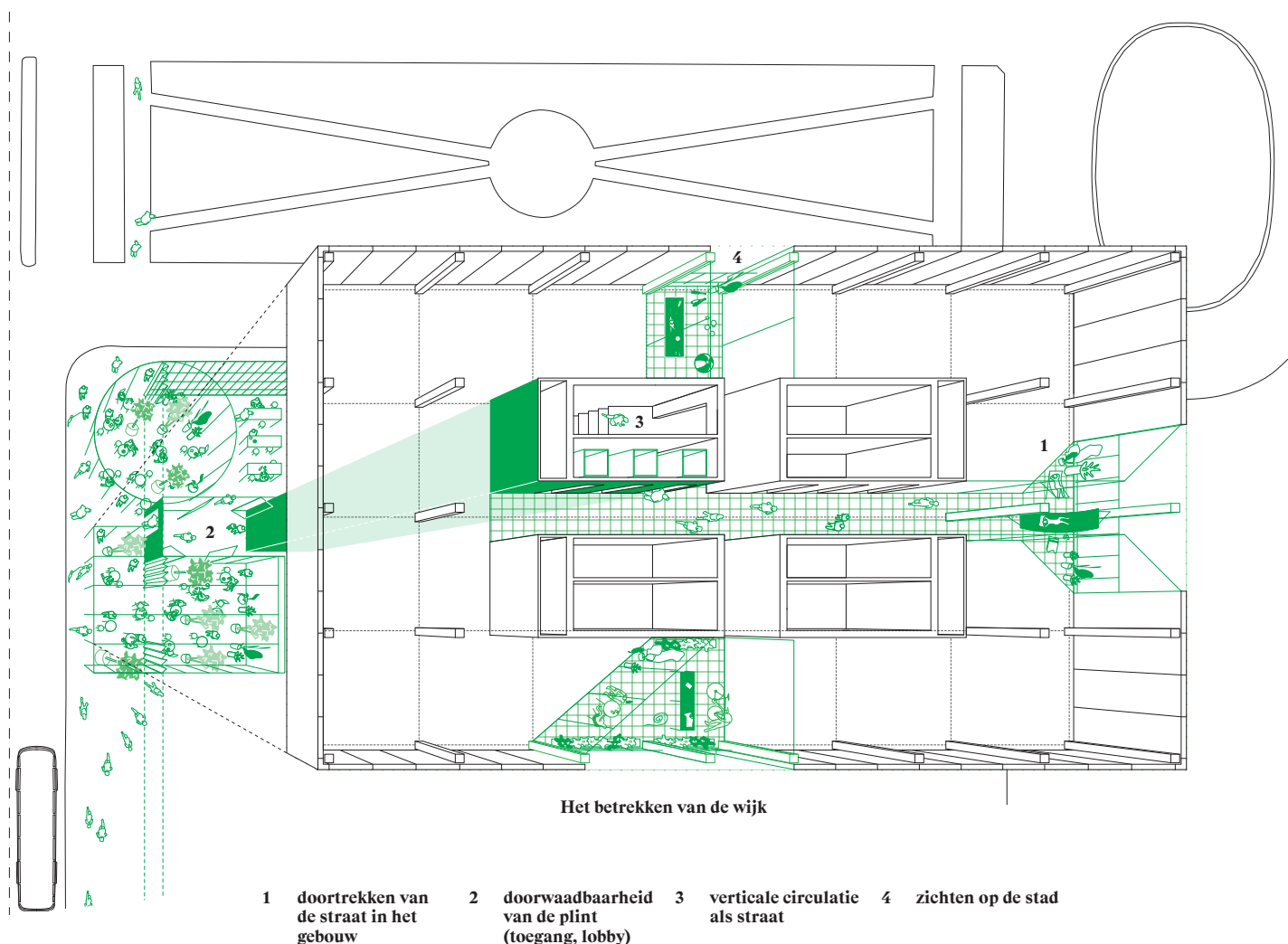
4 zeven meter

Een recent voorbeeld is de transformatie van de Philips-building in het stadscentrum tot Multi door Conix Rdbm (zie 'A+287 Practices of Change'), een project dat in Brussel de grootste kampioen is van circulariteit. Trans won de wedstrijd voor het Seco-gebouw (zie p. 48) uit de jaren 1970 in de Europese wijk dankzij de spitsvondige vervanging van de dragende kolommen door opgehangen trekkers. In beide gevallen is de gebouwstructuur behouden maar ook zwaar aangepast om het gebouw en de relatie met de omgeving te verbeteren. Er schuilt in de creativiteit van het ontwerpen volgens *adaptive re-use* een spectrum van mogelijkheden tussen brave renovatie en totale sloop – twee uitersten die in het debat vaak zwart en wit tegen uit elkaar uitgespeeld worden alsof er geen verstandige keuzes tussenin bestaan. Ik pleit voor alle tussengradaties van transformatie van bestaande gebouwstructuren: we willen niet meer zomaar alles slopen, maar toch wel als het eens nodig is, en zeker als het gedeeltelijk is. Welnu, dit is de tweede paradox waarmee we te maken krijgen met de erfenis van oude kantoorcomplexen: als we bij deze gelegenheid stedenbouwkundige verbetering kunnen brengen in het stadsweefsel, kan dat soms niet zonder volledige of gedeeltelijke afbraak, terwijl het vervolgens botst met de wens van duurzaam behoud. Het gebouwenfront van KBC langs de Havenlaan is zo verkeerd gepositioneerd dat het

de achterliggende wijk afsluit van het kanaal. Als we nu de fouten uit het verleden kunnen corrigeren met een open zichtlijn, voetgangersverbinding en een poreus bouwblok, kan dat niet anders dan door het voormalige bankgebouw dat in de weg staat te slopen. Neem nu een andere erfzonde: de bedrijvenzone Keiberg nabij de luchthaven. Stel dat de kantorenrimp kansen schept om deze sprawl van laagbouw en asfalt te herstructureren als een nieuwsoortig randstedelijk landschap, dan zullen we toch niet omwille van hergebruik de huidige brol laten staan? Ik meen dat in Brussel een drastische trendbreuk in de praktijk van sloop wenselijk is, maar niet als een nieuw dogma, want dan missen we kansen om fouten uit het verleden te verbeteren.

Nieuwe woontypologieën

De derde paradox hangt samen met de levenskwaliteit van de nieuwe programma's die we in oude kantoorgebouwen binnenbrengen, in het bijzonder het wonen. Vanuit de voorkeur voor uitgestrekte kantoorplateaus bestaat er vaak een grote bouwdiepte, 20 meter en meer. Nu zien we regelmatig dat zo veel mogelijk standaardappartementen in het bestaande gebouwvolume gepropt worden. Dat levert smalle, donkere of mono-georiënteerde appartementen op die we in het geval van nieuwbouw nooit zouden aanvaarden voor een vergunning. De nobele doelstelling van het behoud van

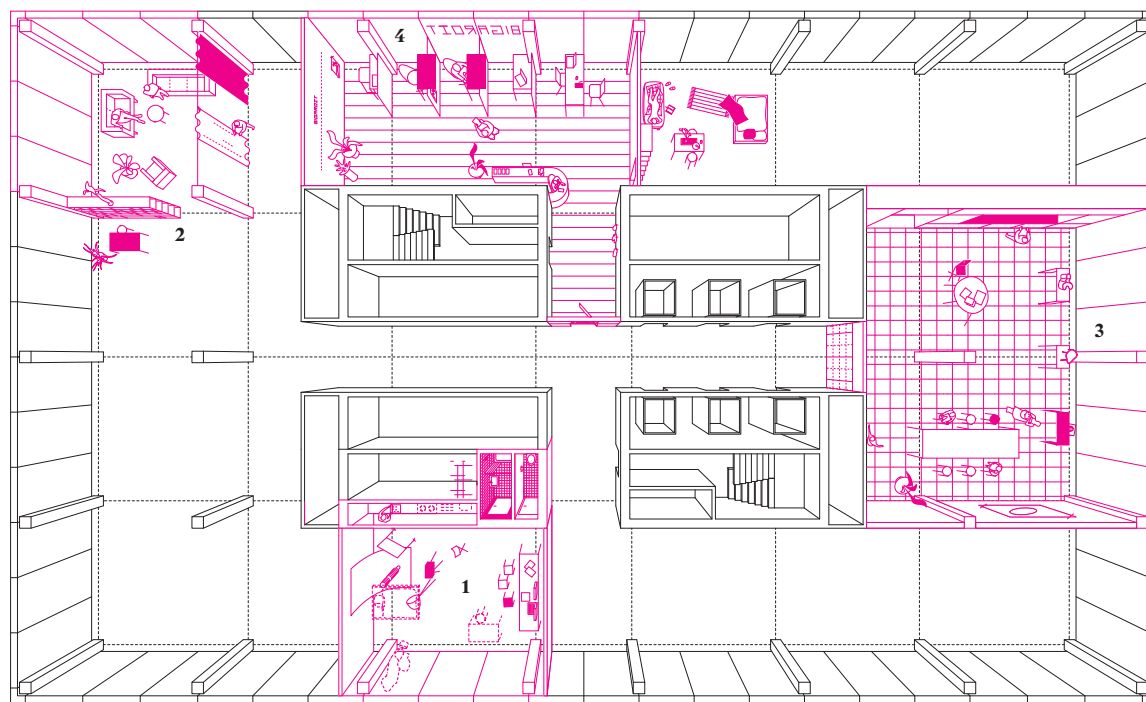

de volledige ruwbouw brengt paradoxaal genoeg de nobele doelstelling van fatsoenlijke woonkwaliteit in het gedrang. Hoe raken we uit een situatie waarin duurzaam behoud de toekomstige woonkwaliteit gijzelt?

Lege kantoorgebouwen lenen zich voor appartementen, maar dan moeten we meestal een van beide aanpassen om goed wonen te verzekeren. Ofwel – *adaptive reuse* indachtig – kan de structuur aangepast worden door bijvoorbeeld een travee weg te nemen of een patio in te brengen zodat de courante types appartementen voldoende kwalitatief zijn. Ofwel is het een aanleiding om de woningtypologie te herdenken. Hoe kwalitatieve woningen maken met maximaal behoud van de structuur van een kantoorgebouw waarvan de dimensies niet aan deze nieuwe functie zijn aangepast? Dat is de centrale vraag van de oproep die Immobel en BMA lanceerden voor de transformatie van de Proximus-torens in de Noordwijk. Ik meen dat er nog veel ontwerpend onderzoek of pilootprojecten welkom zijn, om te verkennen welk antwoord we aan het wonen kunnen geven in de golf van reconversieprojecten die zal komen.

Misschien is de ‘gratis’ structuur wel een aanleiding om veel grotere buitenterrassen te maken? Of kan de donkere kern gevaloriseerd worden door fietsenbergingen op elke verdieping te voorzien? En her en der een wasplaats, een klusplek, een *gaming room* of een sauna. Diepe plannen lijken goed te passen bij co-livingconcepten die grotere gemeenschappelijke ruimten kunnen gebruiken. Geeft de afschrijving van kantooroppervlakte ook een piste naar betaalbaar wonen? Kortom, in plaats van altijd dezelfde woonproducten nu ook in ex-kantoorgebouwen te plannen, kunnen we ze als een reden zien om de woontypologie te herdenken. Net zoals het postindustriële erfgoed met zijn grote ruimten zonder veel vensters het concept van de loft heeft geschapen, is het niet onredelijk te verwachten dat de transformatie van de tertiaire architectuur ons idee over wonen ook doet evolueren. Als de nachtmerrie van de covidcrisis en de droom van een circulaire economie ons niet kunnen inspireren om de manier van wonen te veranderen, wat dan wel? ▲■●

In samenwerking met **BOUWMEESTERMAITREARCHITECTE**

Wonen en werken

1 maximale
flexibiliteit

2 zachte overgangen

3 gedeelde
werkruimtes

4 kleine
werkstations

Project
Conversion of the
Proximus tower:
innovative residential
typologies

Address
Koning Albert II Laan 27,
1210 Sint-Joost-ten-Node

Programme
Development of innovative
residential typologies as
part of the conversion of
an office building

Client
Immobel

Participants

- a2o - Multiple -
- Koen Van Synghel (winner)
- Altstadt - Bazin - Real
- Estate Architecture
- Bulk
- List - Piovenefabi
- Drom

Info
bma.brussels
The Proximus project
is being developed by
Immobel with Neutelings
Riedijk Architects as
design architect and Jas-
pers-Eyers Architects as
executive architect.

Abonneer je op A+!

A+ Classic

€ 99 (incl. btw)

**A+ Student/
Intern**

€ 59 (incl. btw)

A+ More

€ 250 (incl. btw)

A+ Corporate vanaf **€ 250** (incl. btw)

**5 nummers
&
1 speciale
uitgave
per jaar**

**1 standaard abonnement +
duotickets voor lezingen,
tentoonstellingen,
vip-events en vernissages + toegang
tot ons tijdschriftenarchief**

**Packagedeal met meerdere
abonnementen
meer info op a-plus.be**

296

Small escapes

Verschijningsdatum: 18.04.2022

In dit nummer publiceert *A+* kleinschalige projecten met een speciale focus op de eigen (tweede) woning van de architect. Kleine refuges, terugtrekplekken, cabanons voor vrije tijd die ontworpen zijn in een zoektocht naar traagheid, lichtheid, vrijheid en bovenal experiment. Met projecten van Tom Thys, Vers.a, Bovenbouw, Central en een eigen bijdrage van Wim Cuyvers.

→
Bovenbouw, Weekend House, Bazel, 2020

© Stijn Bollaert

A+297 **Architecture of Energy**
Augustus – september 2022

A+ onderzoekt hoe de energiezuinige stad er vandaag uitziet en welke impact dit heeft op de architectuur, zowel technisch als esthetisch.

A+298 **At Your Service**
Oktober – november 2022

In dit nummer onderzoekt *A+* de typologie van de dienstbare architectuur en publiceert projecten die deze sector opnieuw op de kaart zetten, zoals gemeentehuizen, brandweerkazernes, politiekantoren of postgebouwen.

A+299 **Quality Matters**
SPECIAL *December 2022 – januari 2023*

A+ publiceert een breed scala aan gerealiseerde projecten van de afgelopen jaren, onderzoekt aan de hand hiervan hoe het beleid de motor is van architectuurkwaliteit en welke veranderingen nodig zijn om deze te behouden en te laten groeien.

Beste architect, laat ons weten wat u bouwt!

De redactie van *A+* krijgt graag een overzicht van de recentste, kwalitatieve projecten die in België gerealiseerd worden. **Hebt u de afgelopen twee jaar een project afgerond? Laat het ons weten!**
Surf naar a-plus.be/nl/dien-een-project-in.